

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 18C/64/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116211700
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Hlistová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1116211700.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Hlistovou v právnej veci žalobcu : U. Y., O.. XX.XX.XXXX, V. Y.D. X, XXX XX B., zast.: Advokátska kancelária Mandzák a spol. s.r.o., so sídlom Zámocká 5, 811 01 Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 139,902 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 540,48 Eur počnúc od 09.10.2015 do zaplatenia a to v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81 %.O výške nároku súd rozhodne samostatným uznesením potom, čo rozhodnutie vo veci samej nadobudne právoplatnosť.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 31.05.2016 sa žalobca domáhal zaviazania žalovanej, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, k náhrade škody vo výške 1 901,10 Eur s prísl. titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci. Oprávnenosť svojho nároku odôvodnil tým, že Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, Úrad justičnej a kriminálnej polície, Odbor justičnej polície, Oddelenie ekonomickej kriminality, ČVS: ORP- 186/OEK-B1-2008-PP, zo dňa 05.03.2008 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie voči žalobcovi, U. Y., pre trestný čin skrátene dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku. Obvinený žalobca si dňa 06.05.2008 zvolil obhajcu, Advokátsku kanceláriu Mandzák a spol., s.r.o., so sídlom: Zámocká 5, 811 01 Bratislava. Dňa 27.05.2008 zvolený obhajca obvineného žalobcu podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, ktorú Okresná prokuratúra Bratislava I uznesením, č. k.: 4Pv 158/08-14, zo dňa 05.06.2008 zamietla ako nedôvodnú. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, spis. zn.: 1 T/52/2010, zo dňa 07.05.2014 konajúci súd rozhodol o oslobodení obžalovaného žalobcu spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný žalobca stíhaný. Uznesením Krajského súdu v Bratislave, spis. zn.: 4To/147/2014, zo dňa 17.03.2015 bolo odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, spis. zn. T/52/2010, zo dňa 07.05.2014 zamietnuté podľa § 319 Trestného poriadku. Nárok na náhradu škody bol predbežne prerokovaný na základe žiadosti žalobcu podanej dňa 04.09.2015 na Generálnu prokuratúru SR s poukazom na zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím pri výkone štátnej moci podľa zák. č. 514/2003 Z.z. Žalobca si predmetnou žiadosťou uplatnil nárok na náhradu škody za trovy obhajoby vo výške 1 901,10 Eur, zaplatené zvolenému obhajcovi za obhajobu v trestnom konaní, v ktorom bol právoplatne oslobodený. Trovy obhajoby vyúčtoval obhajca v danej trestnej veci za úkony obhajoby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Žalobca trovy právneho zastúpenia uhradil obhajcovi

dňa 25.08.2015. Nárok žalobcu nebol včas a riadne zo strany žalovanej uspokojený. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s náhradou škody, žalobca si v konaní uplatnil aj nárok na úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania je určil s poukazom na ustanovenie § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania odo dňa 09.10.2015, keď bola žalobcovi doručená zamietavá odpoveď Generálnej prokuratúry SR zo dňa 02.10.2015 vo veci žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

2. Pôvodne v konaní bol ako orgán oprávnený konať v mene Slovenskej republiky označené Ministerstvo spravodlivosti SR, súd uznesením zo dňa 18.10.2018 rozhodol, že v predmetnej veci bude konať na strane žalovanej s Generálnou prokuratúrou SR ako orgánom oprávneným žalovanú v predmetnom konaní zastupovať.

3. Žalovaná zastúpená Generálnou prokuratúrou SR doručila súdu písomné vyjadrenie k žalobe dňa 31.10.2018 v ktorom namietala kumulatívne splnenie podmienok vzniku zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu, ktoré je základnou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku, predovšetkým pokiaľ ide o existenciu nezákonného rozhodnutia. V tejto súvislosti poukázala na § 2 ods. 5, ods. 6 Tr. por. podľa ktorého prokurátor v trestnom konaní zastupuje štát a je povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel a orgány činné v trestnom konaní a súdy konajú z úradnej povinnosti. Štátu nie je možné uprieť legitímny záujem na vedení trestného konania proti konkrétnej osobe, ak bolo podozrenie zo spáchania trestného činu. Trestné stíhanie v trestnej veci žalobcu bolo začaté a obvinenie mu bolo vznesené na základe trestného oznámenia Daňového úradu Bratislava I. Žalobca ako konateľ a jediný oprávnený konateľ v mene spoločnosti LATOUR, spol. s r.o. (predtým XEDEX SLOVAKIA, s.r.o.) so sídlom Súbežná 3/A, Bratislava, dňa 31.3.2005 podal daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roka 2004, v ktorom neuviedol žiadne zdaniteľné príjmy, ani výdavky, čiže podal nulové daňové priznanie. Daňový úrad Bratislava I následnou kontrolou zistil, že žalobca v zdaňovacom období roka 2004 zatajil a nepriznal príjmy spoločnosti XEDEX SLOVAKIA, s.r.o. v sume 800 000,- Sk (26 555,14 Eur) za poskytnutie reklamných služieb pre spoločnosť Empollar, s.r.o., čím bol znížený základ dane a bola skrátaná daň z príjmov právnických osôb v celkovej sume 152 000,- Sk (5.045.48 Eur). Podkladom pre vznesenie obvinenia v čase vydania uznesenia ČVS:ORP-186/OEK-B1-2008- PP z 5.3.2008 o. i., bol najmä protokol Daňového úradu Bratislava I o určení dane podľa pomôcok č. 600/321/147172/2007 zo dňa 10.9.2007, faktúra spoločnosti XEDEX SLOVAKIA, s.r.o. č. XXXXXXXXXX K. X.X.XXXX pre odberateľa spoločnosť Empollar, s.r.o. na sumu 800 000,- Sk a doklad o zaplatení 800 000,- Sk spoločnosťou Empollar, s.r.o. v hotovosti 17.09.2004 (400 000,- Sk) a 04.10.2004 (400 000,- Sk). Okresný súd Bratislava I oslobodil žalobcu spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I s odôvodnením, že žalobca nepodal "nulové" daňové priznanie, ale daňové priznanie bolo len neúplné a daňový úrad žalobcu nevyzval na jeho doplnenie, resp. opravu. Krajský súd v Bratislave na základe podaného odvolania síce potvrdil oslobodzujúci rozsudok prvostupňového súdu uznesením č. k. 4To 147/2014 zo dňa 17.03.2015 avšak z iných dôvodov. V uznesení č. k. 4To 147/2014 zo dňa 17.3.2015 Krajský súd v Bratislave konštatoval, že bolo nepochybne dokázané, že skutočnosti uvedené v skutkovej vete obžaloby (a uznesenia o vznesení obvinenia) sa stali. Spoločnosť XEDEX SLOVAKIA, s.r.o. podala nedostatočne vyplnené daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roka 2004. ale nebolo preukázané, že došlo k skrátaniu dane z príjmu vo výške 152 000,- Sk (5 045,48 Eur), a že by základ dane mal byť vo výške 800 000,- Sk (26 555,14 Eur). Príjem vo výške 800 000,- Sk bol totižto len určitým "výsekom" z príjmov tejto spoločnosti v roku 2004. Spoločnosť XEDEX SLOVAKIA, s.r.o. v zdaňovacom období 2004 mala evidentne aj iné príjmy a sporné bolo, či žalovaný ako osoba konajúca v mene daňového subjektu skutočne skrátal daň v rozsahu uvedenom v obžalobe. Keďže daňový subjekt, v mene ktorého žalobca konal, podal nedostatočne vyplnené daňové priznania za rok 2004, aj za rok 2005, podľa odvolacieho súdu bolo dôvodné podozrenie, že tieto čiastkové konania mohli tvoriť súčasť konania žalobcu smerujúceho k zatajeniu príjmov daňového subjektu a vyhnutiu sa hradenia dane z príjmu právnickej osoby. Žalobca bol podľa Krajského súdu v Bratislave dôvodne podozrivý, že sa dopustil konania, ktoré zakladá podozrenie zo spáchania trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č 140/1961 Zb. v uznesení o vznesení obvinenia (a v obžalobe) však neumožňoval takúto zmenu právnej kvalifikácie, pretože by nebola zachovaná totožnosť skutku a preto aplikujúc zásadu in dubio pro reo - keď po 10 rokoch od skutku nebolo objektívne možné zistiť základ dane, odvolací súd oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo 7.5.2014 potvrdil. Navyše Krajský súd v Bratislave v uznesení č. k. 4To 147/2014 zo dňa 17.3.2015 nekonštatuje nedôvodnosť trestného stíhania žalobcu (a nezákonnosť

uznesenia o vznesení obvinenia VS:ORP-1 86/OEK-BI -2008-PP z 5.3.2008) a preto štát nezodpovedá za výsledok konania.

4. Podľa žalovanej nezákonným rozhodnutím je iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Žiadnym výkladom a už vôbec nie extenzívnym za základe analógie legis, preto nemožno reštriktívne vykladať zákon č. 514/2003 Z. z. v prospech žalobcu. "Paušálne" zaväzovanie štátu na náhradu škody len preto, že nedošlo k odsúdeniu obžalovaného a len preto, že objektívna zodpovednosť štátu je súdmi vykladaná nad rámec tohto zákona (extenzívny výklad), je v rozpore s podstatou a účelom zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca v žalobe nepreukázal, že by v trestnom konaní, ktoré bolo proti nemu vedené, postupoval niektorý z orgánov činných v trestnom konaní v rozpore so základnými zásadami trestného konania, vyjadrenými v § 2 Tr. por. Aj napriek tomu, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby, nie je možné tvrdiť, že by jeho trestné stíhanie, vedené v mene štátu orgánmi činnými v trestnom konaní, bolo svojvoľné a nebolo legitímne. Vznesenie obvinenia bolo jediným rozhodnutím, ktoré bolo možné v právnom štáte od orgánov činných v trestnom konaní očakávať. Uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi nebolo ani zrušené, ani zmenené pre nezákonnosť a jeho nezákonnosť nebola v žiadnom štádiu prípravného konania (a ani v konaní pred súdom) konštatovaná. Oslobodzujúci rozsudok nemôže v žiadnom prípade takéto rozhodnutie nahradiť - obzvlášť v prípade, ak bol žalobca oslobodený spod obžaloby pre zásadu in dubio pro reo. Okolnosť, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený, nepreukazuje nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia a už vôbec nie uznesenia o začatí trestného stíhania. Okrem toho, že nie je preukázané nezákonné rozhodnutie, nebola preukázaná ani priama príčinná súvislosť medzi uznesením o vznesení obvinenia ČVS:ORP-186/OEK-BI- 2008-PP z 5.3.2008 a vznikom škody v uplatňovanej výške. Trovy vzniknuté po preskúmaní obžaloby Okresným súdom Bratislava I majú príčinu v tom, že súd považoval podanú obžalobu za dôvodnú a uvedené nie je možné stotožňovať so záverom súdu o vine alebo nevine obvineného. Súčasne namietal výšku a účelnosť vynaložených nákladov na trovy obhajoby.

5. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie prednesmi sporových strán, oboznámením sa písomnými vyjadreniami sporových strán k predmetu sporu, s listinnými dôkazmi (uznesenie OR PZ Bratislava I zo dňa 05.03.2008, sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 27.05.2008, uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 05.06.2008, rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 07.05.2014, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.03.2015, vyúčtovanie trov právneho zastúpenia zo dňa 18.08.2015, faktúra č. XX/XX/XXXX zo dňa 18.08.2015, výpis z účtu zo dňa 02.09.2015, žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 04.09.2015, odpoveď Generálnej prokuratúry SR zo dňa 02.10.2015, kópie listinných dôkazov ohľadom účasti obhajcu žalobcu v trestnom konaní 1T 52/2010 na úkonoch orgánov činných v predmetnom trestnom konaní a právnych úkonoch obhajcu vykonaných v záujme žalobcu v trestnom konaní, t.j. zápisnice z vyšetrovacích úkonov, zo súdnych pojednávaní a z úkonov obhajcu), s obsahom trestného spisu 1T 52/2010 a na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba je dôvodná čo do základu právneho nároku.

6. V konaní mal súd za preukázané, že Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, Úrad justičnej a kriminálnej polície, Odbor justičnej polície, Oddelenie ekonomickej kriminality, ČVS: ORP- 186/OEK-B1-2008-PP, zo dňa 05.03.2008 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie voči žalobcovi - U. Y. pre trestný čin skrátene dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku. Obvinený žalobca si dňa 06.05.2008 zvolil obhajcu - Advokátsku kanceláriu Mandzák a spol, s.r.o., so sídlom: Zámocká 5, 811 01 Bratislava.

Dňa 27.05.2008 zvolený obhajcu obvineného žalobcu podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, ktorú Okresná prokuratúra Bratislava I uznesením, č. k.: 4Pv 158/08-14, zo dňa 05.06.2008 zamietla ako nedôvodnú.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, spis. zn.: 1T/52/2010, zo dňa 07.05.2014 konajúci súd rozhodol o oslobodení obžalovaného navrhovateľa spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný navrhovateľ stíhaný. Uznesením Krajského súdu v Bratislave, spis. zn.: 4To/147/2014, zo dňa 17.03.2015 bolo odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, spis. zn. 1T/52/2010, zo dňa 07.05.2014 zamietnuté podľa § 319 Trestného poriadku.

Podaním zo dňa 04.09.2015 doručenom GP SR si žalobca uplatnil u žalovanej nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím pri výkone verejnej moci. Listom zo dňa 02.10.2015 doručeným právnomu zástupcovi žalobcu dňa 09.10.2015 GP SR oznámila, že nárok žalobcu považuje za nedôvodný.

7. Nárok žalobcu súd posúdil podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vzhľadom k tomu, že k skutkovým okolnostiam, ktoré sú spôsobilé založiť zodpovednosť štátu za škodu uplatnenú žalobcom došlo za účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z.. Súd ďalej konštatoval splnenie hmotnoprávnej podmienky podľa § 15 zák.č. 514/2003 Z.z. pre uplatnenie nároku na súde, a to uplatnenie nároku na náhradu škody u žalovanej zastúpenej GP SR dňa 07.09.2015 na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody .

8. Pokiaľ ide o nezákonné rozhodnutie ako právny základ nároku, v tomto smere poukázal na § 6 ods.1 zák. č.514/2003 Z. z. v znení ktorého ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V danom prípade bol žalobca rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I, spis. zn.: 1 T/52/2010, zo dňa 07.05.2014 oslobodený obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný žalobca stíhaný. Uznesením Krajského súdu v Bratislave, spis. zn.: 4To/147/2014, zo dňa 17.03.2015 bolo odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, spis. zn. T/52/2010, zo dňa 07.05.2014 zamietnuté podľa § 319 Trestného poriadku, v dôsledku čoho sa uznesenie o začatí trestného konania a vznesení obvinenia predchádzajúce podaniu obžaloby prokurátorom, stalo nezákonným rozhodnutím podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia, a preto je možné uzavrieť, že právny základ nároku, tak ako ho označil žaloba, je v predmetnom spore preukázaný. V tomto smere nie je možné akceptovať argumentáciu žalovanej, nakoľko podľa ustálenej súdnej praxe ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších podmienok stanovených zákonom zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Uvedené právo nemá ten, kto si obvinenie zaviniť sám a ten kto bol spod obžaloby oslobodený alebo proti nemu bolo trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin zodpovedný, alebo že mu bola udelená milosť, alebo že trestný čin bol amnestovaný (§8 ods.6 zák. č. 514/2003 Z. z.). V danom prípade neboli preukázané dôvody pre zamietnutie nároku podľa § 8 ods. 6, nakoľko aj keď v odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. 4To/147/2014 sa pripúšťa možnosť naplnenia inej skutkovej podstaty trestného činu žalobcom, skutková podstata trestného činu pre ktoré sa viedlo trestné konanie voči žalobcovi nebola naplnená a žalobca bol spod obžaloby oslobodený. Navyše súd v konaní o náhradu škody je viazaný rozhodnutím orgánu, ktorým bolo právoplatné rozhodnutie zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť, nie je oprávnený sám posudzovať, či k zrušeniu došlo oprávnene alebo neoprávnene, myslí sa tým aj rozsudok o oslobodení spod obžaloby, ktorý má rovnaký právny účinok, ako rozhodnutie o zrušení právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia.

9. Pokiaľ ide o škodu, za škodu sa v zmysle ust. § 18 ods.1 zák. č. 514/2003 Z. z. pokladajú aj trovy trestného konania, preto uplatnenie ich náhrady zo strany žalobcu bolo v súlade so zákonom. Žalobca v konaní preukázal, že za právne služby obhajcu v trestnom konaní mu bola vystavená dňa 18.08.2015 faktúra č. 06/08/2010 na sumu 1 901,10 Eur. Z predloženého výpisu z účtu žalobcu zo dňa 02.09.2015 bola preukázaná jej úhrada na účet Advokátskej kancelárie Mandzák a spol., ktorá žalobcu v trestnom konaní zastupovala. Pokiaľ ide o náhradu jednotlivých úkonov účtovaných obhajcom v trestnom konaní, pri ich špecifikácii žalobca vychádzal z prílohy faktúry zo dňa 18.08.2015, v rámci ktorej úkony právnej pomoci boli uvedené v celkovom počte 23 spolu s režijným paušálom. Pri vyčíslení hodnoty jednotlivých úkonov sa vychádzalo z výpočtového základu stanoveného na rok 2008 (5 úkonov) vo výške 52,71 Eur a rež. paušálu vo výške 6,31 Eur/ úkon, za rok 2009 z výpočtového základu 57,95 Eur (1 úkon) a rež. paušálu/ úkon vo výške 6,95 Eur, za rok 2010 bol vzatý do úvahy výpočtový základ 60,11 Eur (1 úkon) a rež. paušál 7,21 Eur/ úkon, za rok 2011 výpočtový základ 61,75 Eur (4 úkony) rež. paušál 7,41 Eur/úkon, za rok 2012 výpočtový základ 63,58 Eur (5 úkonov) rež. paušál 7,63/ úkon, za rok 2013 výpočtový základ 65,08 Eur (2 úkony) a rež. paušál 7,81 Eur/úkon, za rok 2014 výpočtový základ 67 Eur (4 úkony) a rež. paušál 8,04 Eur/úkon, za rok 2015 výpočtový základ 69,91 Eur (1 úkon) a rež. paušál 8,39 Eur. Po preskúmaní účelnosti vynaložených nákladov spojených s obhajobou na základe predložených listinných dôkazov a pripojeného trestného spisu Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. 1T 52/2010, s prihliadnutím aj na námietky žalovanej, podľa ktorej plná náhrada za úkon neprináleží v prípade odročovania pojednávania bez prerokovania veci, súd žalobcovi priznal náhradu vo výške 1 400,58 Eur, t.j. 1 167,18 Eur vrátane rež. paušálu spolu s 20% DPH. Súd náhradu za úkon špecifikovaný ako oznámenie adresy svedkov neakceptoval, nakoľko sa nejedná o úkon vo veci samej, a ďalej krátil účtovanú odmenu za účasť na pojednávaniach dňa 30.11.2010, 23.04.2012,

18.06.2012, 06.09.2012, 23.10.2012, 14.01.2013, 30.09.2013, 12.03.2014, nakoľko v týchto prípadoch pojednávania bez prerokovania veci boli odročené, pričom dôvod odročenia pre posúdenie výšky odmeny je irelevantný (§ 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky MS SR o odmenách a náhradách advokátov prislúcha v týchto prípadoch nárok na ? základnej sadzby). Súd krátil odmenu aj za úkon zo dňa 17.03.2015, nakoľko sa jednalo o verejné zasadnutie a nie o hlavné pojednávanie vo veci samej (§ 14 ods. 3 písm. d) vyhlášky za tento úkon prislúcha nárok na základnej sadzby). Naopak súd priznal nárok na odmenu žiadosť o preskúmanie postupu policajta sp. zn. 4Pv 158/2008 zo dňa 27.08.2008, nakoľko tento úkon vyhodnotil ako relevantný z hľadiska obrany žalobcu v trestnom konaní.

10. S poukazom na vyššie uvedené súd vo svojom v poradí prvom rozhodnutí s časti vyhovel uplatnenému nároku žalobcu, nakoľko mal na základe vykonaného dokazovania splnené všetky zákonné podmienky oprávnenosti nároku a žalovanú zaviazal k zaplateniu 1 167,18 Eur spolu s 20 % DPH (t.j. 1 400,58 Eur) a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 167,18 Eur počnúc od 09.10.2015 do zaplatenia v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol.

11. V dôsledku odvolania sporových strán Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 17.12.2019 č. k. 5Co 214/2019 - 276 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti (výška nároku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a žalobcovi prislúcha nárok na náhradu škody aj za úkon špecifikovaný ako oznámenie adresy svedkov, ktorý treba posúdiť podľa vyhl. č. 655/2008 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb §14 ods. 8 v spojení s § 14 ods. 3 písm. a) v zmysle ktorého odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny (t.j. 61,75 : 2 = 30,87) patrí za návrh na zabezpečenie dôkazu, ktorý úkon je vyššie uvedenému oznámeniu svojou povahou a účelom najbližšie. V prípade úkonu za účasť na verejnom zasadnutí dňa 17.03.2015 prislúcha žalobcovi nárok na odmenu v plnom rozsahu, nakoľko predmetom verejného zasadnutia bolo rozhodnutie o odvolaní prokurátora a preto verejné zasadnutie bolo rovnocenné s hlavným pojednávaním. Súčasne súdu prvého stupňa vytkol nesprávny postup pri stanovení nároku, resp. istiny pre výpočet úrokov z omeškania, nakoľko tento sa počíta z istiny vrátane DPH.

12. Prvostupňový súd vychádzajúc zo záverom odvolacieho súdu vydal v poradí druhé rozhodnutie, v ktorom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov obhajoby za úkony - oznámenie adresy svedkov vo výške 30,87 Eur a 20 % DPH a režijný paušál vo výške 7,41 Eur, účasť na verejnom zasadnutí dňa 17.03.2015 vo výške 69,91 Eur a 20 % DPH a režijný paušál vo výške 8,39 Eur, spolu úkony predstavujú s DPH 139,902 Eur. Následne priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 540,48 Eur (1 400 Eur + 139,902 Eur).

10. O trovách konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 81 %, čo predstavuje úspech v 4/5 uplatneného nároku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.